

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.815 van 3 maart 2000
in de zaak A. 79.413/VII-16.835.**

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat A. NAVASARTIAN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
A. Hottatstraat 4

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX,
beiden van Syrische nationaliteit, op 4 september 1998
hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de
beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van
15 juli 1998 tot weigering van in overwegingname van
een vluchtelingenverklaring;

Gelet op het arrest nr. 75.498 van 31 juli
1998 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst
dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging
van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de beschikking van 2 februari
1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en
van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 10 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 februari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. NAVASARTIAN, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

Overwegende dat, zoals verder zal blijken, het beroep van de tweede verzoekende partij niet op rechtsgeldige wijze is ingediend; dat om die reden de feitelijke gegevens van de zaak worden beperkt tot de eerste verzoekende partij;

Overwegende dat verzoeker, die toen beweerde van Armeense nationaliteit te zijn, op 8 oktober 1994 in België is binnengekomen en zich op 18 oktober 1994 een eerste maal vluchteling heeft verklaard; dat op 18 oktober 1994 de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing nam tot weigering

van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 18 maart 1996 de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing nam tot bevestiging van de beslissing van 24 oktober 1994 van de Minister van Binnenlandse Zaken; dat op 28 januari 1997 verzoeker een tweede asielaanvraag indiende op grond van een brief die hij zou ontvangen hebben van zijn werkgever waaruit zou blijken dat hij nog steeds gezocht en vervolgd zou worden indien hij zou terugkeren naar Armenië; dat op 21 februari 1997 de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing nam tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat deze beslissing op 9 april 1997 werd bevestigd door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat op 28 april 1998 verzoeker een derde asielaanvraag indiende op grond van het feit dat hij niet de Armeense nationaliteit maar de Syrische nationaliteit bezit; dat hiervoor verzoeker zich lijkt gebaseerd te hebben op zijn geboorteakte die hem op 10 juni 1997 vanuit Syrië zou toegestuurd zijn; dat op 15 juli 1998 de Minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van in overwegingname van deze vluchtelingenverklaring; dat deze bestreden beslissing luidt :

"Overwegende dat betrokkene reeds twee asielaanvragen indiende dewelke allebei afgesloten werden door het CGVS met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Overwegende dat betrokkene een derde asielaanvraag indiende op 28.04.1998 waarbij hij beweert niet de Armeense nationaliteit maar wel de Syrische nationaliteit te hebben. Overwegende dat hij ter ondersteuning van deze bewering documenten aanbrengt dewelke hij reeds had kunnen aanbrengen in de loop van de vorige procedure. Overwegende dat hij beweert dat de datum op de huwelijksacte niet correct is, terwijl hij dezelfde datum reeds vermeld had in de loop van de twee vorige procedures; Overwegende dat hij geen enkel ander element voorlegt dat betrekking heeft op feiten dewelke zich hebben

voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure.";

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep van de tweede verzoekende partij.

Overwegende dat overeenkomstig artikel 70, § 3, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State collectieve verzoekschriften aanleiding geven tot het betalen van zoveel malen het recht als er verzoekers zijn; dat op het verzoekschrift tot schorsing fiscale zegels zijn aangebracht ter waarde van 7000 frank terwijl het twee verzoekende partijen betreft; dat de verzoekende partijen evenmin zijn ingegaan op het uitdrukkelijk verzoek van de griffie van 9 september 1998 ter voldoening van het bijkomend recht van 7000 frank; dat ambtshalve vastgesteld wordt dat de vordering van de tweede verzoekende partij niet overeenkomstig de ter- zake geldende procedurevoorschriften ingediend is; dat het beroep van de tweede verzoekende partij niet op de rol kan worden gebracht;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat de kritiek omtrent de authenticiteit van de geboorteakte verband houdt met de beslissing die genomen is ten aanzien van verzoekers echtgenote XXX; dat zoals sub 2. blijkt de vordering van XXX niet op rechtsgeldige wijze is ingediend, zodat de Raad van State niet vermag hiermee rekening te houden; dat het eerste lid van het enig middel niet dienstig kan worden aangevoerd;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en van de motiveringsplicht, doordat hij verschillende nieuwe elementen heeft neergelegd die in de voorgaande procedures niet werden onderzocht, dat de motivering tegenstrijdig is en op een kennelijke beoordelingsfout steunt, dat de verwerende partij stelt dat verzoeker niet aantoont wanneer hij deze documenten heeft ontvangen terwijl hij samen met de documenten ook de omslag aan de Dienst Vreemdelingenzaken heeft overhandigd, dat de omslag een poststempel bevat waaruit duidelijk kan worden afgeleid dat de documenten op 10 juni 1997 in een Syrisch postkantoor ter verzending afgeleverd werden, dat hij de Syrische nationaliteit heeft in plaats van de Armeense, dat dit hem pas duidelijk werd nadat de Armeense ambassade hem een laissez-passer weigerde, wat blijkt uit een attest afgeleverd door de Armeense ambassade;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord tegenwerpt dat de door verzoeker aangehaalde argumenten ter staving van zijn derde asielaanvraag, met name de Syrische nationaliteit en de foutieve datum van de huwelijksakte, geen nieuwe elementen zijn in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en dat op die argumenten voldoende werd geantwoord door de Dienst Vreemdelingenzaken;

3.1.3. Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord betoogt dat hij tot het indienen van zijn derde asielaanvraag geen weet had van het feit dat hij nog altijd de Syrische nationaliteit bezit, dat dit pas duidelijk werd nadat de Armeense ambassade hem weigerde toe te laten tot het Armeens grondgebied, dat de bestreden beslissing enkel gebaseerd is op de overweging dat verzoeker ter ondersteuning van zijn

"beweringen" documenten aanbrengt die hij reeds had kunnen aanbrengen in de loop van de vorige procedures;

3.1.4. Overwegende dat verzoeker in de laatste memorie aanvoert dat "het nieuwe element, zijnde de motieven van de asielaanvraag van de betrokkene 'vis à vis' Syrië, opnieuw op de voorgrond is getreden nadat de procedure van de asielaanvraag 'vis à vis' Armenië verworpen werd. Bijgevolg moeten de motieven van de aanvraag (...) tegen zijn land van herkomst, Syrië, wel als een nieuw element beschouwd worden";

3.1.5. Overwegende dat artikel 51/8, eerste lid, van de Vreemdelingenwet als volgt luidt :

"De Minister of diens gemachtigde, kan beslissen de verklaring niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft afgelegd bij een in het eerste lid bedoelde overheid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten en situaties die zich voorgedaan hebben na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.";

Overwegende dat verzoeker naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag voor de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard :

"Ik ben gehuwd en heb twee kinderen. Ik wens dat mijn asielaanvraag behandeld wordt door de Belgische autoriteiten.

Ik excuseer mij dat ik mijn ware nationaliteit heb achtergehouden. Ik ben op 8/12/1990 Syrië ontvlucht, ten tijde van de Golfoorlog. Voor dat doel werden soldaten terug opgeroepen, zelfs degenen die hun legerdienst al hadden vervuld. Er zijn toen militairen naar ons huis geweest, daar heeft mijn vader een document ter kennisgeving ondertekend i.v.m. mijn oproep als soldaat. Het document is na ondertekening door de militairen terug meegenomen.

Op dat moment was het niet duidelijk aan welke kant Syrië zou staan. Er waren ook risico's dat ik zou omkomen. Ik wou mijn leven niet verliezen. Ik ben naar Armenië gegaan. Ik ben daar getrouwd op 22/02/1992 voor de kerk. De datum, opgegeven op de trouwakte klopt niet en is twee jaar fout. Er zijn in Armenië problemen geweest waarom ik daar ook het land moeten verlaten heb. In december 1982 tot maart 1986 (in totaal 3 jaar 3 maanden 17 dagen) heb ik in Syrië mijn militaire dienst volbracht. Aan het einde van de militaire dienst heb ik een reglement ontvangen, waarin onder meer staat dat, zo ik een nieuwe oproep voor het leger zou ontvangen, ik verplicht zou zijn mij te melden, en zo ik dat niet deed, ik vervolgd zou worden en veroordeeld. Ik zou willen dat mijn aanvraag toch nog eens goed overwogen werd. Mijn vrouw en haar schoonbroer zijn voor mij naar de Syrische Ambassade geweest om een laissez-passer te halen. Voor (mij) kan die afgeleverd worden, maar voor mijn vrouw en kinderen werd die geweigerd. Ik heb daar geen bewijs van, maar u kunt altijd de Syrische ambassade opbellen, om dit na te checken. Mijn leven is in gevaar en ik weet zelf niet wat ik moet doen. Ik wou dus dat mijn aanvraag nog eens goed onderzocht werd. Sedert 1995 volgt mijn oudste dochter hier onderwijs. Zij is hier al aangepast.";

3.1.6. Overwegende dat verzoeker zowel in het verzoekschrift als in de derde asielaanvraag voorhoudt dat hij zijn ware nationaliteit heeft "achtergehouden"; dat de bestreden beslissing in verband met verzoekers nationaliteit overweegt dat "hij beweert niet de Armeense nationaliteit maar wel de Syrische nationaliteit te hebben" en dat "hij ter ondersteuning van deze bewering documenten aanbrengt dewelke hij reeds had kunnen aanbrengen in de loop van de vorige procedures"; dat de bestreden beslissing voorts overweegt dat verzoeker de foutieve datum op de huwelijksakte reeds eerder had vermeld in de loop van de twee vorige procedures en dat hij geen enkel ander element heeft voorgelegd dat betrekking heeft op feiten die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure; dat verzoeker deze overweging niet eens betwist;

Overwegende dat nu verzoeker zelf aanvoert dat hij zijn Syrische nationaliteit heeft "verzwegen", de Minister in alle redelijkheid kon besluiten dat verzoeker geen nieuwe gegevens had aangebracht in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en derhalve kon weigeren verzoekers derde asielaanvraag in overweging te nemen; dat het middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en van de artikelen 1 en 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, doordat "de bestreden beslissing geen rekening houdt met het feit dat de Armeense Ambassade weigert een laissez-passer af te leveren aan verzoeker omdat hij de Armeense nationaliteit niet bezit en de Syrische Ambassade weigert een laissez-passer af te leveren aan zijn echtgenote omdat zij de Syrische nationaliteit niet bezit en hun huwelijk in Syrië niet is erkend"; dat dit motief werd meegedeeld bij brief van 26 april 1998;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord tegenwerpt dat "dit middel geen betrekking heeft op de aangevochten administratieve beslissing, doch eventueel betrekking kan hebben op de uitvoeringsmodaliteiten ervan";

3.2.3. Overwegende dat de bestreden beslissing enkel de weigering tot in overwegingname van een vluchtelingenverklaring inhoudt, doordat de Minister van Binnenlandse Zaken heeft vastgesteld dat verzoeker geen nieuwe gegevens heeft aangebracht die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure

en die een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, aantonen; dat de door verzoeker aangevoerde grief geen betrekking heeft op de bestreden beslissing, maar te wijten is aan zijn eigen houding; dat het middel niet dienstig kan worden aangevoerd en derhalve niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op
zevenduizend frank, komen ten laste van de verzoekende
partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drie maart tweeduizend, door :

de HH.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

D. MOONS.